

Vergi mükellefleri veya vergi verenler bir ülke için ne kadar kıymetlidir, biliriz.

Onlar kazançları ölçüsünde devlete vergi adı altında para verirler.

Devletin işleyişini sağlarlar.

Yönetenlerin harcamalarının temel kaynaklarıdır.

Vergi veren olmazsa devlet işlemez, yöneticiler hizmet yapamazlar.

Dolayısıyla vergi mükellefleri her ülkenin baştacı kesimleridir.

Vergi mükelleflerinin siyasi görüşleri göz önünde bulundurulmaz. Her görüşten mükellef devlet için aynı mesafededir.

Bu anlayış tüketenler içinde aynıdır. Tüketiciler de birer vergi kesimidir. Özel tüketim vergisi (ÖTV) öderler, Katma Değer Vergisi (KDV) öderler, dolaylı ve dolaysız vergiler onlar için vardır.

O halde vergi verenler siyasi kategoriye tabi değillerdir.

Siyaset kurumu bu kesimlere hakaret edemezler.

Örneğin; iktidar liderleri çoğu zaman muhalif kesimler için ağır ithamlarda bulunuyorlar.

“... bunlar illet-zilletirler, çamur-çorak-çöptürler ...”

Bu ithamları anlamakta zorluk çekilmektedir.

Nasıl olurda mütevazı yaşam sürdüren, vergisini layığıyla veren, vatanını seven, vatan evlatlarının refah seviyesinin yükselmesini isteyen kesimler, ister iktidar-ister muhalefeti desteklesinler **çer-çöp, illet-zillet** olabilirler mi.?

Bu siyasi dil fazlasıyla yanıltıcıdır. Bu ülkenin her ferdi devletine olan görevlerini harfiyen yerine getirmektedir. O halde değerli bireylerdir.

Vergi kaçırınlar için yasal yükümlülükler vardır. Cezalar vardır. Verenler için de iltifatlar vardır, olmalıdır. Neymiş çer-çöp, illet-zillet. Halkına bu kadar ağır hakaretler eden bir yönetici kıymetli olabilir mi?

Siyaset kurumu sürekli dile getirdiğimiz gibi üslubunu değiştirmelidir. Fikirler tabii ki olacak. Karşı görüşler elbette yaşayacak. Çok seslilik muhakkak olacak. Burası bir demokrasi ülkesidir.

Vergi ile başladık vergi ile bitirelim.

Vergi mükellefi olmayan kesimler “... **ben vergi vermiyorum. Bana ne vergiden ...**” derlerken ; oysa en çok vergiyi verdiklerini bilmiyorlar. Esas vergiyi veren tüketici kesimlerdir. Vergi mükellefi değilsin fakat en çok vergiyi verensin.

ÖTV, KDV ile zaten vergi veriyorsun. Her yaptığın alışverişte yüklü vergiyi veriyorsun.

Tütün mamullerinden, gazlı içeceklerden, alkollü içeceklerden, akaryakıttan vesaire tüm tüketimden vergi ödemektesin.

Vergi mükellefleri veya vergi ödeyen kesimler devlet için aynı değerdedir. Sen o’sun, ben buyum gibi ayrımcılıklara tabi tutulamaz.

Herkes devlet gözünde eşit vatandaşdır...

* * *

ORDU İLİ TOPRAKLARINDA MADEN RUHSATI VERMEK TÜRKİYE’NİN EN BÜYÜK DOĞA KATLIAMI OLMAZ MI?

Yüzde 74’ü maden alanı ilan edilen ilimiz coğrafyasında yeni maden alanları oluşturuluyor.

Aslında bu planlama doğa katliamının çok açık göstergesi olmaz mı?

Olası alanların içinde Aybastı Perşembe Yaylası da bulunmakta.

Karadeniz Bölgesinde yayla turizmini geliştirmeye çalışan anlayış, maden arama adına bu alanları zehirleyecekse, turizm geliştirme politikaları nereye evrilecek?

Gözbebeği yaylalarda hangi hesaplarla talan başlayacak?

Olası ruhsatlar kim veya kimlere verilecek?

Fatsa'da verilen maden arama ruhsatı 10 yıldır memleketin başını bayağı ağrıttığı bilinenler arasında değil mi?

Dolayısıyla yeni alanlara neden ruhsat vereceksiniz?

Ordu coğrafyasında ikinci bir maden alanı faciası yaşansın mı isteniyor?

Kurşunçalı Ormanlarında da maden sondaj çalışmaları yapıldı ve büyük bölümler maden alanı ilan edildi.

Düşünebiliyor musunuz Perşembe Yaylası, Kurşunçalı Ormanları, Mesudiye yaylaları, Ulubey ilçemizin gözbebeği arazilerinde, Fatsa'nın Kabakdağı, Bağlarca, Ilıca havzasında maden arandığını.

Bu durum Türkiye'nin en büyük doğa katliamı olmaz mı?

Kaldı ki bu toprakların üstü zaten çok verimli ve üretim yapılan alanlar değil mi?

Fındık ürünü madenden daha mı az değerli?

Bırakalım fındığı, memleketimizin yeşili çok mu zararlı?

Ordu'nun bütün unsurları maden ruhsatı verilme meselesine top yekun karşı çıkmalıdır. Ruhsat verildikten sonra ah-vah para etmez. Adam gelir ruhsatlandığı alanda dağ-taş bırakmaz. Ne varsa altını üstüne getirir.

Aman dikkat...